

K Mariji čez hribčke in doline

ŠmaRji peš na Brezje 19. Maja 2024

Sobotno jutro pri dobračevski cerkvi je obetalo zopet eno čudovito dogodivščino. Rana ura, zlata ura bi rekli stari ljudje, a tudi za nas je 18. maja 2024, to veljalo. Nekateri smo že v trdi noči vstali, napolnili svoj nahrbtnik z najnujnejšimi pritiklinami, ki jih tak » sprehod« zahteva in odrinili Mariji naproti. Še preštejemo se in »hajd« na pot.

Nekaj najbolj zagnanih, bilo nas je okoli desetice, smo jo mahnili proti Selu. Ja, tudi lučka v Sebastjanovi roki je prišla prav, čeprav je na vzhodu že mežikalo majsko sonce in obetalo, da nas bo spremljalo na poti. Ob maloštevilnih avtomobilih in predvsem skoraj molčeči skupini je pot do Trebije minila kar hitro in prvi mali klanček je že nekoliko razvezal naše jezike. Pri prvi kapelici pred Hotavljami smo bili že nared za prvo fotografijo, še vsi spočiti in že malo uhojeni. Na Hotavljah se nam je pridružila še peščica romarjev. Prvi prigrizek malce pred sedmo je že tudi romal v naše želodce. Za molitev smo bili še malo prezgodnji in smo krenili v ta zaresni klanec. Palice so na takih potovanjih kar pravšnji dodatek. Sonce pa je tudi že dodalo poleg svetlobe tudi toploto. Jakne dol! Majsko jutro je seveda na svojih travnikih poleg zares bujnega cvetja kapnilo tudi malo rose, ki je osvežila naše čevlje. A nič zato, romar je navadno zelo trdoživ in rosa je le blagoslov od tam zgoraj. Mici je tudi tokrat bila naša molitvena gonilna sila. Res, do sedaj so se kar redno uresničevale njene prošnje svetnikom, ki se jih je spomnila: Sveti Krištof, Martin, Jakob in ostali. Tudi tisti romarji, ki nas gledajo izza mavrice, zagotovo za nami podoživljajo vsako romanje in nas čuvajo, ker so seveda bližje materi Mariji. Naša pot je pot lepote, pot svobode in pot milosti. Nihče ne jamra, nihče ne tarna, nihče se ne jezi. V lepi mirni skupini jo mahamo Mariji v objem. Postaja, ki jo imamo ŠmaRji za prvo bolj resno, se je približala in kar je bilo dobrega v nahrbtniku, je romalo v želodce. Treba je podpreti poleg duše tudi telo. Na naši poti se je lepo ozreti po okolici, ki ponuja izjemne poglede. Ko se ozreš naprej, vidiš hribčke, samotne kmetije, ko se ozreš nazaj ravno tako. Blegoš je s svojo oblačno kapo hotel malo prestrašiti, a ga je sonce kot po čudežu kmalu obsijalo in oblak se je moral hočeš nočeš umakniti. Koraki so se množili, sonce je tudi dobivalo svojo običajno moč, na Starem vrhu pa sta se nam pridružila še Peter in Minka. Vsak romar doda kamenček v naš pohodni mozaik. Ko smo jo mahali proti selški dolini, nas je bilo že kar lepa procesija. Počitek je v Selcih kar dobrodošel, sploh če veš, da te čaka ena strma preizkušnja tja gor do Jamnika. Eni smo zamenjali čevlje, drugi se okrepčali, vsi pa malce odpočili. Še dva romarja sta nas pričakala, saj sta svojo pot začela že dan prej, kakor je v navadi od lanskega leta. V klanec je bilo treba pošteno zagristi, zato tudi besed ni bilo prav veliko. Bolje energijo pustiti v nogah, kot pa jo skozi usta trošiti. Je pa to priložnost, ko človek sam s seboj dela take in drugačne obračune. Klanec je preizkušnja kot je življenjski klanec velika preizkušnja. Če jo hočeš vzeti kot kazen, potem trpiš, če pa klanec vzameš kot nekaj, kar te pelje k zmagi, potem se tudi ta naenkrat bolj položi, korak je lažji in cilj na vrhu vedno bližji. Pri kapelici smo se zopet zbrali vsi in v daljavi je Jamnik in cerkev na njegovem vrhu vabil, tokrat v jasnini, navadno ravno tu oblaki pošljejo kako kapljo. Spet smo postali bolj zgovorni, pa tudi iz torb nekaterih romarjev je prišlo nekaj okrepčujočega. Hvala, dragi romarji! Letošnja vetrovna ujma pa je pot po klancu navzdol skozi gozd pošteno spremenila. Povsod podrto, izruvano drevje, pot na nekaterih delih pa neprehodna. Zato je bilo treba uporabiti znanje in izkušnje tistih, ki so pot pred kratkim prehodili. Blatna, mokra drseča podlaga je spet bila preizkus sposobnosti gibanja po takem terenu. Tako kot v življenju, ko se spopadamo s spolzkimi tlemi, se opotekamo, včasih pademo, a pomembno je, da vedno in znova vstanemo. In mi smo vstali in pogumno prišli v dolino. Od tu pa le še malo do našega cilja. Utrujene noge, prepotena telesa, a popolnoma nič stokanja in vzdihovanja: Ali mi je tega treba bilo? Na Dobravi nas je sprejela prijazna gostilničarka in nam postregla. Dobili smo energijo za še zadnje kilometre do Marije. Vedno bližja nam je bila, vedno bolj razpoloženi smo bili. Ko se bližaš naši nebeški materi, se kot po čudežu pot vedno bolj položi in zravna. A čisto zadnji metri spet strmina. Ja, strma je pot v nebo, strma zelo, a lahka, če nas spremlja Marijino varstvo in njen blagoslov.

Brezje so tukaj, najlepši napis na krajevni tabli, kar si ga lahko zamisli romar, ki od ranega jutra, preko celega dneva premaguje kilometre gor in dol v vročini in znoju. Na cilju pa izjemen pogled na baziliko Marije Pomagaj in ni lepše fotografije, kot tiste pred njo. Utrujenost je izginila, zapeli smo majski Mariji v čast in prisostvovali sveti maši. Šmarnice, obhajilo in obisk kapele je zaključil naše letošnje romanje. Zunaj nas je že čakal šofer Jože, ki nas je varno in spretno pripeljal nazaj v Žiri. Hvala tudi njemu za varno vožnjo.

Spet je bilo za nami eno čudovito doživetje. Lahko se le zahvalimo, da smo spet lahko prehodili to dolgo pot. Ko bi jo le lahko še kdaj. A to ni v naših rokah in nogah. Predvsem je to Božja volja in ta naj nas še naprej spremlja na naših poteh. Pa tudi katerega izmed mladih naj nam pridruži, saj leta vsem enako tečejo in nekaterim njihova leta že ne omogočajo več tako dolge poti. Vedno pa so v mislih z nami, tako kot je rekel Ciril Stanonik, ko smo se srečali pri maši.

Sedaj se pa že spogledujemo z julijskim dolgim romanjem, ko nas bo kot eno veliko družino spet nekaj dni povezovalo. Sebastjan in Urška pa sta se tudi tokrat izkazala z vodenjem. Hvala jima. Našemu božjeponiku potniku Matjažu pa želimo malce več zdravja, da nas bo še kdaj tudi on spremljal na poti, kamor koli nas bo že ta peljala. Ni večjega bogastva kot je zdravje in nič ni lepšega od iskrenega prijateljstva. Med nami Šmarjci je to res iskreno. Bravo, romarji!

